

NA WARSZTACIE

Pod redakcją Jerzego Niebojewskiego

SCIANKA DO KĄCIKA WYPOCZYNKOWEGO (mgr Ignacy Wojtasiewicz) —
USPRAWNIAMY WIERTARKE RĘCZNĄ (Józef SWIECIK) — Co I JAK MOŻNA
WYKONAĆ Z BLACHY (Jerzy Niebojewski) — DROBNE USPRAWNIENIA
WARSZTATOWE (J. N.)

SCIANKA DO KĄCIKA WYPOCZYNKOWEGO

Przyjemnie jest przebywać w pokoju, w którym jest wydzielony kącik do wypoczynku oraz miejsce do pracy. Kącik do wypoczynku i miejsce do pracy mogą być wydzielone w pokoju za pomocą ruchomej ścianki, którą można wykorzystać również dla dekoracji obu kącików, np. kwiatami doniczkowymi umieszczonymi na półeczkach zawieszonych na ścianie, barwnymi makatami lub tkaninami, fotografiami lub innymi ulubionymi drobiazgammi artystycznymi.

Budując taką ściankę w pokoju w pewnej odległości od okna, możemy ustawić w pobliżu niej z jednej strony jakieś lekkie foteliki i stoliczek do kawy, z drugiej zaś strony wersalkę, lampę stojącą z półeczką i koszem na czasopisma lub małe biurko do pracy (patrz foto).

Przed podjęciem budowy ścianki trzeba się zastanowić, czy zamiar ten będzie możliwy dla nas do zrealizowania ze względu na koszty

zakupienia potrzebnych materiałów oraz ze względu na ich obróbkę (miejsce do pracy, narzędzia i sposoby obróbki). Dla orientacji podajemy, że ogólny koszt materiałów może wynieść około 180 zł.

Przystępując do pracy trzeba zdecydować: po pierwsze — w którym pokoju i w jakim miejscu można byłoby ustawić ściankę, i po drugie — jak zharmonizować jej kolorystykę z kolorystyką wnętrza pokoju (ścian, mebli, podłogi, tkanin itp.), oraz przygotować plan pracy, czyli ustalić kolejność czynności wykonawczych, jak np.:

I. Pomiary miejsca wybranego do ustawienia ścianki,

II. Przygotowanie miejsca do pracy i przygotowanie narzędzi,

III. Przygotowanie niezbędnych materiałów wg poniższego zestawienia:

1) rura gazowa lub wodociągowa o ϕ 30—32 mm i grubości ścianki 2—2,5 mm (na słupki pionowe),

- 2) płyta pilśniowa 1200×1400 mm perforowana co 12,5 lub 25 mm, której powierzchnia jest pokryta emalią o barwach pastelowych, lub zwykła, niebarwiona (na ściankę działową),
- 3) płaskownik stalowy o \varnothing 20×3 mm i długości równej szerokości płyty perforowanej z naddatkiem około 200 mm z każdej strony na uformowanie zaczepów (na poprzeczki wzmacniające ściankę),
- 4) paski stalowe o wym. 15×1×150 mm (na łączniki do płyty i słupków) (8 szt.)
- 5) drut o \varnothing 4 mm (na wsporniki do półek) (10 szt.)
- 6) płyty szklane o wym. 3×80×250 mm (na półki) (5 szt.)
- 7) nakrętki rurowe gwintowane (do słupków) (2 szt.)
- 8) wkładki gumowe (sufitowe) (do słupków) (2 szt.)
- 9) wkładki gumowe (do nakrętek, podłogowe) (2 szt.)
- 10) drut stalowy o \varnothing 5–6 mm i dług. 250 mm (na pokrętło),
- 11) trzonek drewniany do pokrętła.

IV. Przebieg pracy.

*

Wysokość pokoju od podłogi do sufitu mierzymy za pomocą taśmy stalowej lub listewki i wymiar przenosimy na obie rury za pomocą kolca stalowego. Pomiar powinien być dokładny (do 1 mm). Wyznaczoną długość rury odrzynamy piłą do metalu pod kątem prostym, po zamocowaniu jej w imadle lub w kłocku drewnianym z trójkątnym wycięciem (rys. 1). Pozostałe na przekrojach rury ślady po pile spiłowujemy pilnikiem i jeszcze raz sprawdzamy prostokątność przekroju rury do ścianek bocznych za pomocą kątownika (rys. 2). Następnie nacinamy z jednego końca rury gwint za pomocą narzynki M30 i gwincidla (rury o \varnothing 30 mm) lub

M32 (rury o \varnothing 32 mm). Długość gwintowania 25–30 mm.

Na nacięty gwint wkręcamy (tylko z jednej strony) odpowiednią nakrętkę (rys. 2a). Nakrętki takie z gwintem M30 (M32) w liczbie 2 szt. kupujemy gotowe w sklepach z artykułami wodociągowo-kanalizacyjnymi. W obu nakrętkach w odległości 5–10 mm od brzegu wiercimy przelotowo prostopadłe do ich osi otwory o \varnothing 5–6 mm. W otwory te założymy pokrętło, za pomocą którego będzie można wydłużyć lub skrócić oba słupki o kilka milimetrów (w celu unieruchomienia ich między sufitem a podłogą albo szybkiego zluźnienia i przeniesienia w drugie miejsce).

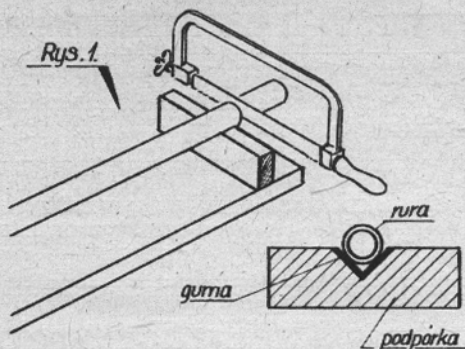
Drugi koniec (w obu rurach) tylko wyrównujemy pilnikiem do kąta prostego i lekko spiłowujemy jego krawędź zewnętrzną.

Pokrętło (rys. 3) wykonujemy z pręta stalowego o \varnothing 5–6 mm i osadzamy je w drewnianym trzonku (uchwycie). Aby końce rur nie porysowały podłogi i sufitu, osadzamy w nich odpowiednie wkładki gumowe wykonane z korków gumowych, które w liczbie 4 szt. można nabyć w sklepach z artykułami gumowymi lub tworzywami sztucznymi.

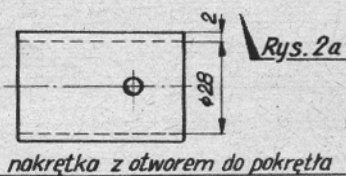
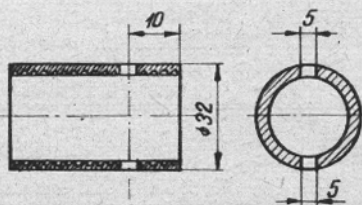
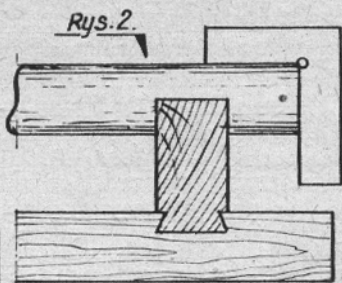
Korki gumowe (rys. 4) obrabiamy nożem i wyrównujemy pilnikiem dopasowując je ciasno do wyłotów rur. Wystająca część wkładki powinna opierać się o brzeg rury (rys. 5) i o podłogę lub sufit całą płaszczyzną.

Wsporniki do półek (rys. 6) w liczbie 10 szt. kształtujemy w imadle za pomocą młotka drewnianego (aby nie pokaleczyć powierzchni drutu) z odcinków drutu o \varnothing 4 mm i dług. 240 mm każdy. Wygięte w ten sposób wsporniki osadzamy w otworach płyty pilśniowej, po czym założymy na nie półeczki do kwiatów.

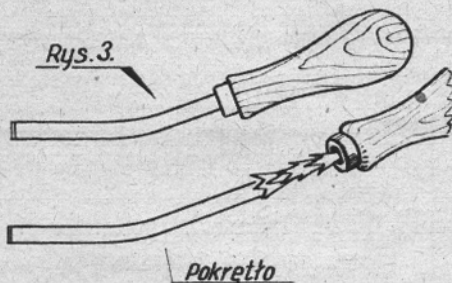
Poprzeczki łączące oba słupki ścianki (rys. 7) i umożliwiające zamocowanie płyty perforowanej wykonujemy z płaskownika stalowego o przekroju 20×3 mm i długości około 1800 mm. Końcówki

przerzynanie rury na podpórkach

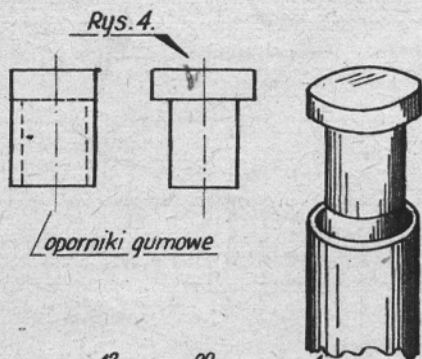

nakrętka z otworem do pokrętła

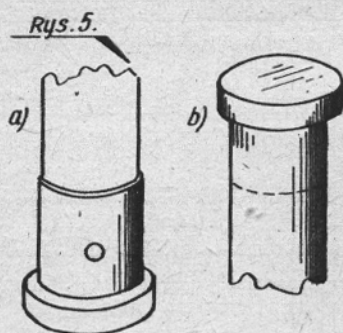
Rys. 3.

Pokrętło

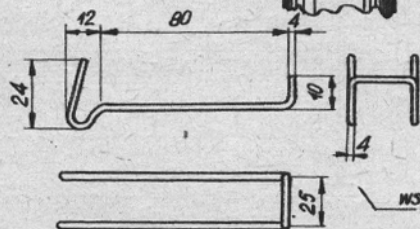
Rys. 4.

oporniki gumowe

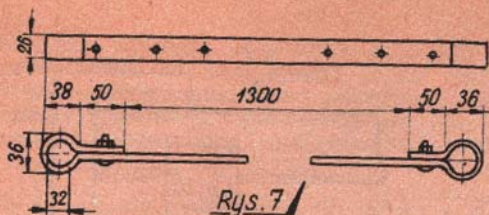
Rys. 5.

dolna i górna część słupka z gumowymi opornikami

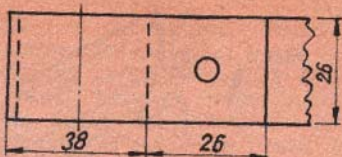
Rys. 6.

wsporniki do polek

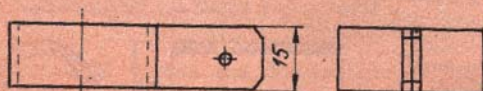
Rys. 7

poprzeczki wzmacniające

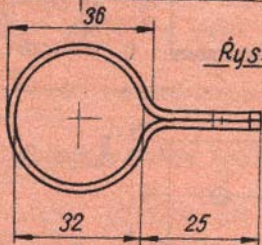

Rys. 8

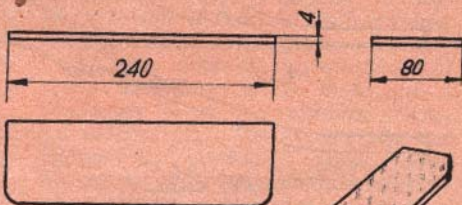
końcówka poprzeczki

Rys. 9

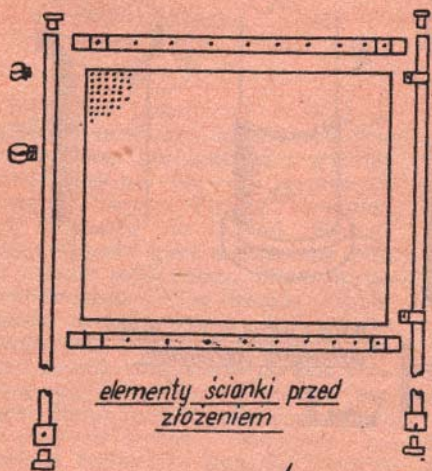

łączniki do płyty / pilśniowej

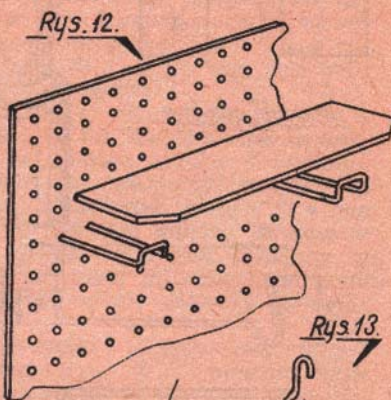
Rys. 10

półka szklana

elementy ścianki przed złożeniem

Rys. 11

Rys. 12

osadzenie wsporników

Rys. 13

zaczep

plaskownika wyginamy na okrągło tak, aby obejmowały ściśle słupki i umożliwiały zamocowanie ich do części prostej (rys. 8).

Łączniki do płyty pilśniowej (rys. 9) wykonujemy z pasków blachy stalowej pospolitej jakości o wymiarach $150 \times 15 \times 1$ mm. Formowanie łączników przeprowadzamy za pomocą imadła i młotka na kawałku rury gazowej o ϕ 30 mm. Za pomocą tych łączników przymocujemy boki płyty perforowanej do słupków.

Półeczki do kwiatów o wymiarach 80×250 mm (rys. 10) wykonamy ze szkła płaskiego okiennego grub. 3—5 mm albo katedralnego i zeszlifujemy je na przekrojach, za pomocą zwykłego piasku metalowego i wody, na płycie metalowej. Ostre krawędzie półek, aby nie kalczyły nam rąk, lekko zeszlifujemy osełką karborundową polewaną wodą.

SKŁADANIE ŚCIANKI

Po wykonaniu wszystkich części ścianki przystępujemy do złożenia ich w całość i ustawienia ścianki w wybranym miejscu (rys. 11). Najpierw przykręcamy do słupków poprzeczkę wzmacniającą, a następnie do poprzeczek płytę perforowaną. Brzegi płyty połączymy ze słupkami za pomocą łączników lub w inny sposób, a w obu końcach słupków osadzimy wkładki gumowe. Złożoną w ten sposób ściankę ustawiamy pionowo w wybranym uprzednio miejscu tak, aby górne końce słupków nie dosięgały o kilka milimetrów powierzchni sufitu. Teraz za pomocą pokrętki odkręcamy nieco (w lewo) znajdujące się u słupków nakrętki i dzięki temu wydłużamy je o taką długość, aby oparły się mocno o podłogę i sufit. Moc oparcia słupków sprawdzamy naciskając je dość silnie po środku wysokości w kierunku od siebie lub do siebie i obserwując dolne lub górne ich końce. Jeżeli w momencie największego nacisku — słupki nie przesuną się po podłodze lub suficie nawet o milimetr, to można będzie uważać za-

mocowanie ścianki za wystarczające i przystąpić do osadzenia na płycie wsporników do półek. Wsporniki osadzamy w sposób podany na rys. 12. Po osadzeniu wsporników (w dowolnych miejscach płyty), kładziemy na nich półki szklane i ustawiamy przygotowane uprzednio w małych doniczkach kwiaty lub inne rośliny ozdobne, np. trawkę angielską, paproć, kaktusy itp.

Przyozdobioną ściankę możemy uzupełnić z drugiej strony barwną tkaniną dekoracyjną zawieszoną na poprzeczkach i słupkach za pomocą prostych zaczepów drucianych (rys. 13) albo za pomocą nici lnianych.

Po ustawieniu i przymocowaniu ścianki w pokoju przystępujemy do umeblowania utworzonego między nią i ścianami kącika do wypoczynku oraz kącika do pracy. Oba kąciki meblujemy wg swoich upodobań i możliwości finansowych, ponieważ koszt ich urządzenia może być znacznie wyższy od budowy ścianki. Dlatego też radzimy zacząć od umeblowania kącika do wypoczynku.

Teraz, widząc swoje dzieło w całej okazałości, wypada się zastanowić, jak pomalować gotową ściankę, by jej wygląd harmonizował z kolorystyką otoczenia, tj. ścian i ustawionych w obu kącikach mebli.

Jeżeli barwa płyty perforowanej będzie jasnopopielata lub biała, to wszystkie części metalowe ścianki możemy pomalować dwukrotnie czarną emalią (połyskującą). Jeżeli będzie seledynowa — to części te pomalujemy czarną emalią matową lub nieco zbieloną. Zamiast malowania możemy zastosować nielkowanie, którego barwa i połysk doskonale harmonizują np. z kremową barwą płyty albo jasnopomarańczową. Można również zastosować malowanie części emalią srebrzystą (alumiiniową). Malowanie emaliami jest dogodniejsze od nielkowania, ponieważ można je powtarzać w różnych odcieniach kilkakrotnie. Jest również znacznie tańsze.

Mgr Ignacy Wojtasiewicz